

2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

- 2a)** Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz (ustawy o grach losowych) przewiduje obligatoryjnie nałożenie grzywny za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych grzywien?
- 2b)** Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie kary minimalnej w wysokości 3 000 EUR za każdy automat do gry?
- 2c)** Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje nałożenie zastępczej kary pozbawienia wolności za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych zastępczych kar pozbawienia wolności?
- 2d)** Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która w przypadku kary za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje udział w kosztach postępowania karnego w wysokości 10 % nałożonych grzywien?

3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

- 3a)** Czy art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie grzywny za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych grzywien?
- 3b)** Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie kary minimalnej w wysokości 3 000 EUR za każdy automat do gry?
- 3c)** Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje nałożenie zastępczej kary pozbawienia wolności za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych zastępczych kar pozbawienia wolności?
- 3d)** Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która w przypadku kary za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje udział w kosztach postępowania karnego w wysokości 10 % nałożonych grzywien?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgerichts
(Niemcy) w dniu 7 lipca 2020 r. – BUND Naturschutz in Bayern e.V. / Landkreis Rosenheim**

(Sprawa C-300/20)

(2020/C 304/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BUND Naturschutz in Bayern e.V.

Strona pozwana: Landkreis Rosenheim

Interwenienci: Landesanstalt für Umwelt, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów wymienionych w załącznikach I i II do dyrektywy 2011/92/UE⁽²⁾ (zwanej dalej „dyrektywą 2011/92/UE”) są ustalane już wtedy, gdy rozporządzenie mające na celu ochronę przyrody i krajobrazu przewiduje ogólne zakazy z możliwością wyłączeń oraz obowiązki uzyskania zezwoleń, które nie mają szczególnego związku z projektami wymienionymi w załącznikach do dyrektywy 2011/92/UE?
2. Czy art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2001/42/WE należy interpretować w ten sposób, że plany i programy dla rolnictwa, leśnictwa, użytkowania gruntów itp. są przygotowywane wówczas, gdy mają one na celu ustalenie ram referencyjnych dla jednego lub kilku tych sektorów? Czy też wystarczające jest ustanowienie w celu ochrony przyrody i krajobrazu ogólnych zakazów i obowiązków uzyskania zezwoleń, które należy weryfikować w ramach procedur udzielania zezwoleń dotyczących dużej liczby przedsięwzięć i zastosowań, i które mogą mieć pośredni („mimowolny”) wpływ na jeden lub kilka tych sektorów?
3. Czy art. 3 ust. 4 dyrektywy 2001/42/WE należy interpretować w ten sposób, że ramy dla przyszłego zezwolenia na inwestycję dotyczącego projektów są ustanawiane, jeżeli rozporządzenie wydane w celu ochrony przyrody i krajobrazu określa ogólne zakazy i obowiązki uzyskania zezwoleń w odniesieniu do dużej liczby opisanych w sposób abstrakcyjny przedsięwzięć i środków na obszarze chronionym, jednakże w chwili wydania tego rozporządzenia konkretne projekty nie są możliwe do przewidzenia ani zamierzone, a zatem brak jest szczególnego związku z konkretnymi projektami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, s. 30.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U.2012, L 26, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa (Łotwa) w dniu 9 lipca 2020 r. – SIA „Visma Enterprise” / Konkurences padome

(Sprawa C-306/20)

(2020/C 304/13)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Visma Enterprise

Strona przeciwna: Konkurences padome

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie (zgodnie z którą przez okres 6 – sześciu – miesięcy od rejestracji potencjalnej transakcji dystrybutor, który zarejestrował potencjalną transakcję wcześniej korzysta z pierwszeństwa do przeprowadzenia procesu sprzedaży z danym użytkownikiem końcowym, o ile ten ostatni nie zgłosi sprzeciwu), może być uznana, zgodnie z właściwą wykładnią Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, za porozumienie między przedsiębiorstwami, którego celem jest zapobieżenie, ograniczanie lub zakłócanie konkurencji w rozumieniu art. 101 ust. 1 [TFUE]?
- 2) Czy umowa pomiędzy producentem i dystrybutorami, o której mowa w niniejszej sprawie, interpretowana zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wykazuje przesłanki pozwalające ocenić, że umowa ta nie jest wyłączona z ogólnego zakazu karteli?